

ΔΗΜΟΦΩΝ

ΕΤΟΣ 1^ο

ΜΑΪΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ - ΙΟΥΛΙΟΣ 2000

Αρ. Τεύχους 2

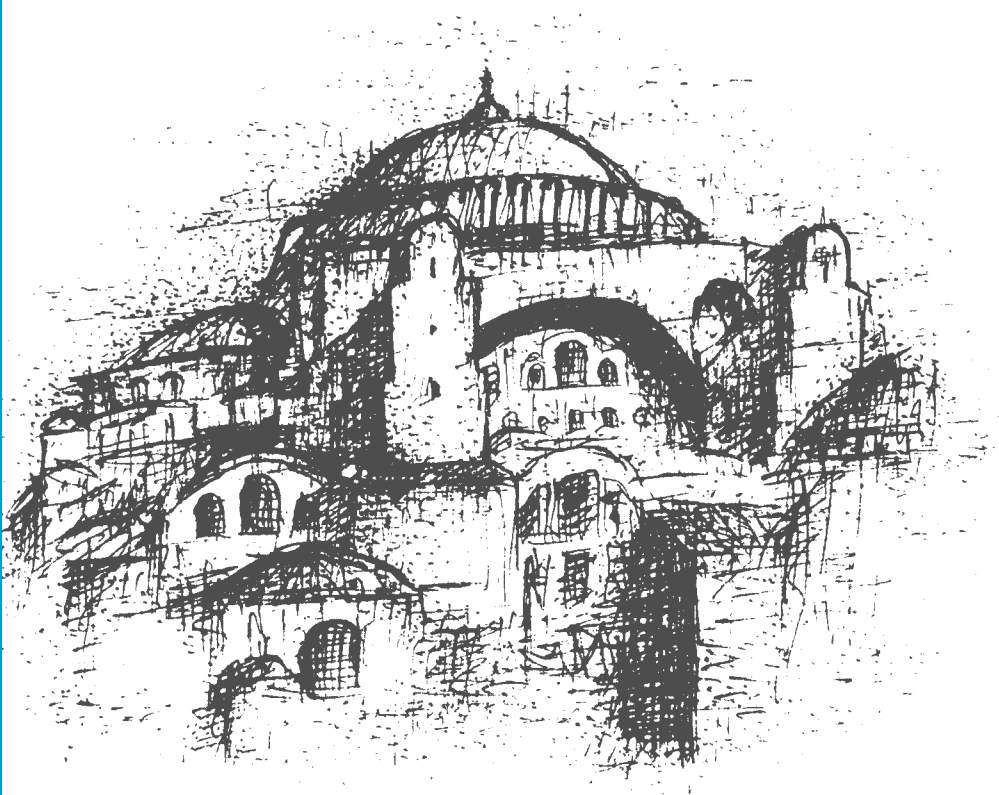
ΔΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ:

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΟΙΟΤΙΚΗΣ & ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ ΑΝΑΒΑΘΜΙΣΗΣ ΔΥΤΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

«Ο ΔΗΜΟΦΩΝ»

28ης ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 3-5, 196 00 ΜΑΝΔΡΑ ΑΤΤΙΚΗΣ, ΤΗΛ. / FAX: (01) 55.56.507

Ὁ τῆς τοῦ Θεοῦ Λόγου Σοφίας Ναὸς

*Τῆς Ῥωμηοσύνης ὁ λυγμός,
τοῦ Γένους μας ὁ θρῆνος.*

«...Ονειρεύομαι την Πόλι. Σέβομαι το Φανάρι.
Ὅμως αγαπῶ την Ρωμηοσύνη γιατί κι εγώ Ρωμηός εἰμαι.
Και ὄντας Ρωμηός, ε! δεν γίνεται!
θέλοντας και μη,
αγαπῶ την Πόλι, αγαπῶ και το Φανάρι...»

από το βιβλίο *“Θέλω να πω ὅλο τον Βόσπορο”*
του Οσιολογιότατου Αρχιμανδρίτου κ. Δοσιθέου
Ηγουμένου της Ι. Μονῆς Παναγίας Τατάρνης Ερυτανίας

«ΘΕΛΩ ΝΑ ΨΟΦΗΣΕΙ Η ΚΑΤΣΙΚΑ ΤΟΥ ΓΕΙΤΟΝΑ . . . »

Φίλες και Φίλοι

Με αφορμή τα σχόλια που δεχτήκαμε μετά από την έκδοση του πρώτου τεύχους μας, θέλουμε να τονίσουμε ότι όλα τα έντυπα της περιοχής μας θα πρέπει να έχουν ένα κοινό στόχο: **την απήχηση στον κόσμο**. Ο καλύτερος τρόπος για να επιτευχθεί αυτό είναι διαμέσου της **συστηματικής και ποιοτικής δουλειάς**.

Ο καθένας στον τομέα του μπορεί να συμβάλει έτσι ώστε να δημιουργηθεί μια έξωθεν καλή μαρτυρία που ευθύς εξαρχής υπήρξε ο στόχο όλων των μελών του Συλλόγου μας.

Στην καθημερινή πρακτική τα πράγματα είναι τελείως διαφορετικά. Αντί ο καθένας να φροντίζει τον κήπο του, να τον καλλιεργεί, να τον ποτίζει και να τον ομορφαίνει, ασχολείται με το πώς θα καταστρέψει τον κήπο του διπλανού του. Εδώ θα πρέπει να θυμηθούμε ένα γνωστό ανέκδοτο που αντικατοπτρίζει την Ελληνική νοοτροπία, πολύ δε περισσότερο τις μικρές τοπικές κοινωνίες.

Ένας φτωχός γεωργός στην προσευχή του αναφέρει στο Θεό ότι ο γείτονάς του έχει μια κατσίκα, με αποτέλεσμα να μη χρειάζεται να ξυπνάει πρωί για να πάρει το γάλα από την αγορά. Ο Θεός λοιπόν ανταποκρινόμενος στην προσευχή, ρωτάει το γεωργό εάν και αυτός θέλει μια κατσίκα. Η απάντηση ήταν αρνητική: **«θέλω να ψοφήσει η κατσίκα του γείτονα!!»**

Ας επανέλθουμε όμως στα δικά μας όπου έχοντας γνώμονα τα χαρακτηριστικά της παράδοσής μας, τα ήθη και τα έθιμα καθώς και τα ιδανικά μας θα παραμείνουμε προσκολλημένοι με νύχια και με δόντια αγωνιζόμενοι για ότι καλύτερο θα υπάρχει στην περιοχή μας.

Στα θέματα του Τύπου υπάρχει και κάτι πολύ αρνητικό και κάτι πολύ θετικό.

Αρνητικό είναι το γεγονός ότι το περιεχόμενό του δημοσιεύεται. **Θετικό**, το μεγάλο καλό, είναι ότι κριτής στην προκειμένη περίπτωση δεν είναι ένα άτομο, αλλά ολόκληρη η τοπική μας κοινωνία, οι αναγνώστες, δηλ. εσείς. Ακριβώς επειδή σας σεβόμαστε, αφήνουμε σ' εσάς τα τελικά συμπεράσματα.

Σε ότι αφορά στην ενεργητικότητά μας, αυτή την διοχετεύουμε στην βελτίωση της δουλειάς μας και στην ανάπτυξη του συλλόγου και ιδιαιτέρως του περιοδικού μας. Διότι, εκτός των άλλων, τα έντυπα αποτελούν τον καθρέπτη του χώρου προς τα έξω και μας ενδιαφέρει, προς όφελος όλων μας, να δίνουμε την καλύτερη δυνατή εικόνα.

Τέλος **θέλουμε να ευχαριστήσουμε όλους εσάς αναγνώστες του πρώτου τεύχους μας που το πήρατε στα χέρια σας έστω και τυχαία και σας διαβεβαιώνουμε ότι με την πάροδο του χρόνου οι αρχές και η προσήλωση στην ποιότητα θα παραμείνουν σταθερές.**

Η συντακτική ομάδα του Συλλόγου

ΔΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ
ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΟΙΟΤΙΚΗΣ &
ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ ΑΝΑΒΑΘΜΙΣΗΣ
ΔΥΤΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

Ταχυδρομική Διεύθυνση
28ης ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 3-5
196 00 ΜΑΝΔΡΑ ΑΤΤΙΚΗΣ
ΤΗΛ. / FAX: (01) 55.56.507
e-mail: graphic@asda.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΗΣ &
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΟΥΛΗΣ
(Πρόεδρος του Δ.Σ. - τηλ.: 0977.292388)

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΓΓΡΑΦΗΣ ΜΕΛΩΝ /
ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ
(τηλ.: 0932.260818)

ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΥΛΗΣ
Το Δ.Σ. του Συλλόγου

ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ
Αγγελική Χαραλαμποπούλου
(τηλ.: 0945-152221)

ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ - ΕΚΤΥΠΩΣΗ
"graphic" - γραφικές τέχνες
τηλ.: (01) 53.12.202

Υπευθ. Τυπογραφείου:
Αγγελική Χαραλαμποπούλου

*Τα επώνυμα άρθρα εκφράζουν τις απόψεις
εκείνων που τα υπογράφουν*

(Η ύλη για το τεύχος «έκλεισε» στις 22/06/2000)

“δραστηριότητες. . . εντός των τειχών”

Ποδοσφαιρικός Αγώνας

Την Κυριακή 7 Μαΐου και ώρα 16:00 πραγματοποιήθηκε στο δημοτικό στάδιο Μάνδρας ο προγραμματισμένος ποδοσφαιρικός αγώνας μεταξύ των ομάδων Καφέ Λόφος – Καφωδείο και Καφέ Ευώνυμο – Πέτρινο.

Νικήτρια αναδείχτηκε η ομάδα “Καφέ Ευώνυμο – Πέτρινο”.

Από την πώληση των **1.254 εισιτηρίων** εισπράχτηκε **το ποσό των 627.000 δρχ.** το οποίο διατέθηκε για την οικονομική ενίσχυση του υπό ανέγερση Εκκλησιαστικού Πνευματικού Κέντρου των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης Μάνδρας.

Ευχαριστούμε θερμά

- τον **Πανοσιολογιότατο Αρχιμανδρίτη π. Ευάγγελο Βραχνά** ο οποίος απένειμε τα κύπελλα και τα μετάλλια στις συναγωνιζόμενες ομάδες.

Εκφράζουμε επίσης τις θερμές μας ευχαριστίες προς

- τις καφετέριες και τα παιδιά που αγωνίστηκαν,
- στον Πρόεδρο της επιτροπής δημοτικών γυμναστηρίων Μάνδρας **κο Ι. Χριστοδούλου,**
- στον γιατρό καρδιολόγο **κο Θ. Γιαννικάκη** για την παρουσία του στον αγώνα

καθώς και

- στον Πρόεδρο της Κοινότητας Μαγούλας **κ. Δημήτριο Μίχα** για την παραχώρηση του αθρονοφύρου.

Η νικήτρια ομάδα “ΚΑΦΕ ΕΥΩΝΥΜΟ - ΠΕΤΡΙΝΟ”

Τέλος, ευχαριστούμε όλους όσους μας συμπαραστάθηκαν και παραβρέθηκαν στην διεξαγωγή του αγώνα.

*Παναγιώτης Παπαϊωάννου
Υπεύθυνος Διοργάνωσης*

Η ομάδα “ΚΑΦΕ ΛΟΦΟΣ - ΚΑΦΩΔΕΙΟ”

Στιγμιότυπο από την απονομή του κυπέλου στην νικήτρια ομάδα

“δραστηριότητες. . . εντός των τειχών”

«Η Άλωση της Πόλεως & ο Κωνσταντίνος Παλαιολόγος ο τελευταίος Αυτοκράτωρ»

Με αφορμή τη θλιβερή επέτειο της άλωσης της Κωνσταντινουπόλεως στις 29 Μαΐου 1453, πραγματοποιήθηκε η προγραμματισμένη εκδήλωση στο προαύλιο του Ιερού Ναού της Αγίας Αικατερίνης Μάνδρας, την Κυριακή 28 Μαΐου 2000 και ώρα 21:00.

Η εκδήλωση ξεκίνησε με επιμνημόσυνη δέηση που τέλεσε ο Πανοσιολογιότατος Αρχιεπίσκοπος π. Ευάγγελος Βραχνάς, τον οποίο ευχαριστούμε θερμά.

Η εκδήλωση συνεχίστηκε με την ομιλία της καθηγήτριας – διδάκτορος Θεολογίας κας Κωνσταντίνας Πέππα, με θέμα: «Η άλωση της Πόλεως και ο Κωνσταντίνος Παλαιολόγος, ο τελευταίος αυτοκράτωρ».

Η κα Πέππα ξεκίνησε την ομιλία της με αναφορά στην αφήγηση του

Στιγμιότυπο από την ομιλία της κας Κωνσταντίνας Πέππα

Στιγμιότυπο από το ευχαριστήριο μήνυμα του Προέδρου του Συλλόγου κ. Παναγιώτη Δημητρούλη

Στιγμιότυπο από την επιμνημόσυνη δέηση που τελέστηκε στην εκδήλωση

Ηροδότου περί της ιδρύσεως του Βυζαντίου από τους Μεγαρείς άποικους και το βασιλιά τους Βύζα, συνέχισε με την ίδρυση της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας και την ένδοξη ιστορική πορεία της και κατέληξε στην πτώση, συνδυάζοντας το χρονικό της άλωσης όχι μόνο με τις ιστορικές μνήμες και μαρτυρίες αλλά και με την επιρροή του θλιβερού γεγονότος στη λαϊκή μας παράδοση. Αναφέρθηκε στο θρύλο του μαρμαρωμένου βασιλιά και τη λαϊκή μούσα, ερμηνεύοντας όμως τον πασίγνωστο στίχο «πάλι με χρόνια με καιρούς, πάλι δικά μας είναι» ως ένα μήνυμα ειρηνικό που δεν υποθάλλει βίαιους και εμπόλεμους πόθους για την ανακατάκτηση των παλιών εδαφών. Το μήνυμα του στίχου ερμηνεύτηκε από την ομιλήτρια ως μια ειρηνική ανακατάκτηση του παλιού μεγαλείου από τη σύγχρονη Ελλάδα με την επίτευξη πολιτιστικών κατακτήσεων εφάμιλλων του παρελθόντος και ανάλογων της ιστορικής και της πολιτιστικής μας κληρονομιάς.

Η εκδήλωση ολοκληρώθηκε με την ηθοποιό κα Κωνσταντίνα Πάλλη που με τρόπο παραστατικό και συγκινητικό απέδωσε το έργο «Η τελευταία λειτουργία στην Αγία Σοφία».

Ευχαριστούμε όλους τους συμπολίτες και φίλους μας που μας τίμησαν με την παρουσία τους και ευελπιστούμε σε μια νέα συνάντηση και δημιουργική συνύπαρξη σε επόμενη εκδήλωση.

Το Δ.Σ.

Στιγμιότυπο από την παρουσίαση της ηθοποιού κας Κωνσταντίνης Πάλλη

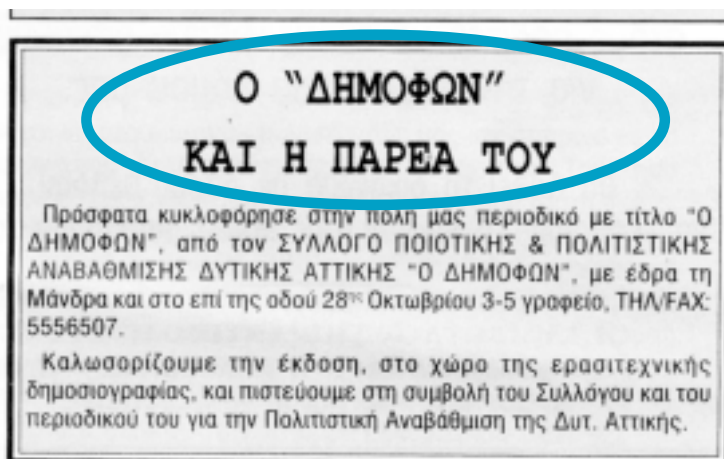
“εντός των τειχών. . .”

“ΜΑΝΔΡΑΪΚΑ ΝΕΑ”

θερμό καλωσόρισμα

Απόσπασμα από την Μηνιαία Εφημερίδα που με αυτά τα καλά λόγια στο φύλλο του μήνα Μαΐου 2000 υποδέχτηκε την κυκλοφορία του πρώτου τεύχους του περιοδικού μας.

Το Δ.Σ. και τα μέλη του Συλλόγου μας νιώθουμε την ανάγκη να ευχαριστήσουμε όλους τους συντελεστές της εφημερίδας για το θερμό καλωσόρισμα και τις ευχές τους.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

ΕΝΑΣ ΝΕΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΜΕ ΚΑΛΕΣ ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ

Μιλήστε μας λίγο για τον Σύλλογό σας. Πότε ιδρύθηκε; Ποιά στοιχεία;

Ο «ΔΗΜΟΦΩΝ» ιδρύθηκε το 1999. Στοιχείο στην ποιοτική αναβάθμιση της περιοχής μας η οποία όμως πιστεύουμε ότι μπορεί να πετύχει μόνο με την ποιοτική αναβάθμιση του στόχου μέσω του πολιτισμού. Θεωρούμε ότι ένα σωστό ενημερωμένο και πνευματικά καλλιεργημένο άτομο είναι σε θέση να λειτουργεί έξυπνα και σαν μια μονάδα για το καλό της περιοχής μας.

Ηταν πρωτοβουλία δική σας ή κάποιου άλλου;

Υπήρξε μια ομάδα στόμων που θέσαμε τους στόχους μας, τις αξίες, την προοπτική και προχωρήσαμε στην ίδρυση του βάζοντας αυστηρούς όρους για την είσοδο των μελών.

Σε ποιους ανθρώπους απευθύνεται; Δώστε μας μια εικόνα της ταυτότητάς τους σύλλογος.

Απευθύνεται σε άτομα με ηλικία 18-40 ετών, να μην είναι στην ενεργό πολιτική και όσοι είναι κάτοικοι στην ΔΥΤΙΚΗ ΑΤΤΙΚΗ ώστε

όλοι μαζί να συμβάλλουμε στην αναβάθμισή της.

Πώς μπορεί κάποιος να γίνει μέλος και να προσφέρει στο σύλλογο;

Υπάρχουν πολλοί παράγοντες που συμβάλλουν ώστε να γίνει αποδεκτή η αίτηση κάποιου, η ηλικία όπως έχουμε ήδη αναφέρει και η προσφορά του στο σύλλογο για 3 χρόνια ως δοκιμή μέλος μετά από έγκριση του Δ.Σ. και της Γεν. Συνέλευσης.

Υπάρχουν υποχρεώσεις πολιτικές βλέψεις;

Οι άνθρωποι για αυτό και μέσο στο καταστατικό έχουμε βάλει δική τους ώστε να τον προσαρμόσουμε. Αυτό βέβαια δεν σημαίνει ότι στερούμε το πολιτικό δικαίωμα σε κάποιον, μόνο το δικαστήριο το κρίνει, αλλά η επιλογή των μελών από το Δ.Σ. μπορεί να προσαρμόσει το σύλλογο κατά κάποιο τρόπο.

Σε σχέση με την εκδήλωση, τώρα, πώς σας ήρθε η ιδέα; Ήταν απλή, θεωρείτε πως ένα μακρινό ιστορικό γεγονός μπορεί να σημαίνει κάτι για τους νέους;

Νομίζω ότι όλοι μας έχουμε να διδάσκουμε από την ιστορία και μάλιστα ότι την πρόσφατη αλλά και την παλαιότερη που πολλές φορές επαναλαμβάνεται με άλλα πρόσωπα και καταστάσεις. Προσπαθήσαμε με την εκδήλωσή μας να δώσουμε μια ιστορική αναδρομή και πιστεύω ότι οι δύο κυρίες το κατάφεραν.

Η Καθηγήτρια - διδάκτωρ Θεολόγος κα Κωνίνα Πάλλη με την υφολή της ομιλία που ξεκίνησε από την ίδρυση του Βυζαντίου και κατέληξε στην παύση του και η Θεολόγος κα Κωνίνα Πάλλη απέδωσε το κείμενο με τέτοιο τρόπο ώστε να νοιώσουμε και εμείς τις μαζικές ώρες της 29ης Μαΐου 1453.

Θεωρείτε την εκδήλωση επιτυχημένη; Είστε ευχαριστημένοι, ικανοποιημένοι;

Πιστεύω ότι ο κόσμος ανταποκρίθηκε στο κάλεσμα και ιδιαίτερα οι νέοι, πετύχαμε σί-

Από την εκδήλωση που έγινε στην Αγ. Αικατερίνη Μάνδρας για την επέτειο της ίδρυσης της Κωνσταντινούπολης.

μερο την ποιοτική αναβάθμιση, όσο για την ποιότητα ο χρόνος θα δείξει πολλά.

Σας ευχαριστώ που ήρθατε κυρίες να σας προσκαλέσουμε και όπω συνάντη εκ μέ-ρους όλου του δικ. Συμβουλίου, σας ευχα-ριστούμε καλή επιτυχία στην εφημερίδα σας γιατί και εσείς συμβάλλετε στην πολιτιστική και ποιοτική αναβάθμιση της περιοχής μας.

“ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ”

Αρ. Φύλλου 24 - 11/6/2000

Συνέντευξη του Προέδρου του Συλλόγου μας κου Παναγιώτη Δημητρούλη και στιγμιότυπα από την εκδήλωση της 28^{ης} Μαΐου στην Αγία Αικατερίνη Μάνδρας, που διοργάνωσε ο σύλλογός μας.

Ευχαριστούμε πολύ την εφημερίδα που μας φιλοξένησε στη σελίδα της, δίνοντάς μας έτσι την ευκαιρία ν' αναφερθούμε στους στόχους και τις επιδιώξεις του συλλόγου μας.

Σύλλογος Ποντίων Ασπροπύργου «ΟΙ ΑΚΡΙΤΕΣ ΤΟΥ ΠΟΝΤΟΥ»

Με επιτυχία πραγματοποιήθηκε το ετήσιο διήμερο Πανηγύρι της Αγίας Τριάδος στις 18 & 19 Ιουνίου στο πάρκο Γκορυντάς.

Το διήμερο των εκδηλώσεων οργάνωσαν ο Σύλλογος Ποντίων Ασπροπύργου «Οι ακρίτες του Πόντου» και ο Δήμος Ασπροπύργου.

Εκτός από τη Δοξολογία, την περιφορά της εικόνας και την εκφώνηση των επισήμων, χαιρετισμό απή-θυνε ο Πρόεδρος του συλλόγου των Ποντίων.

Πλούσιο καλλιτεχνικό πρόγραμμα με παραδο-

σιακούς χορούς πλαισίωσε το πανηγύρι και τις δύο ημέρες, τόσο από το Πνευματικό Κέντρο και τον σύλλογο Ποντίων Ασπροπύργου, όσο και από το Σύλλογο Ποντίων Νέων Λιοσίων.

Την εκπροσώπησή μας, ανέλαβε αντιπροσωπεία του Συλλόγου μας.

Ευχαριστούμε πολύ το σύλλογο Ποντίων Ασπροπύργου «ΟΙ ΑΚΡΙΤΕΣ ΤΟΥ ΠΟΝΤΟΥ» **για την πρόσκληση στην εκδήλωσή τους** και τους ευχόμαστε πάντα επιτυχημένες διοργανώσεις.

“εντός των τειχών . . .”

ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ ΤΗΣ ΜΑΝΔΡΑΣ

Εφημερίες Ιουλίου - Σεπτεμβρίου - Οκτωβρίου 2000

ΕΦΗΜΕΡΙΕΣ ΙΟΥΛΙΟΥ

ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ ΧΡΥΣΟΥΛΑ

Εργατικές κατοικίες
Τηλ.: 5541.721
ΑΣΗΜΑΚΗΣ ΓΡΗΓΟΡΗΣ
Στρ. Ν. Ρόκκα 114, Μάνδρα
Τηλ.: 5550.323

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΙΣΙΔΩΡΑ

Στρ. Ν. Ρόκκα 67, Μάνδρα
Τηλ.: 5555.236

ΓΙΑΝΝΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Δήμητρος 8, Μάνδρα
Τηλ.: 5555.844

ΙΓΝΑΤΙΑΔΟΥ ΕΙΡΗΝΗ

Γηλιάτη 2, Μάνδρα
Τηλ.: 5556.892

ΝΤΕΛΟΥΚΑ-ΣΥΜΠΑΡΔΗ ΣΤΕΦ.

Κοροπούλη & Δήλου,
Μάνδρα - Τηλ. 5551.232

ΛΟΥΚΟΠΟΥΛΟΣ ΣΩΤΗΡΗΣ

Στρ. Ν. Ρόκκα 84, Μάνδρα
Τηλ.: 5556375

ΜΑΡΤΖΕΛΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ

Στρ. Ν. Ρόκκα 54, Μάνδρα
Τηλ.: 55.55.550

ΡΟΚΚΑΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ

Εργατικές Κατοικίες,
Μάνδρα - Τηλ.: 5541.344

ΡΟΥΤΗΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ

Κοροπούλη 15, Μάνδρα
Τηλ.: 5551.954

ΣΥΜΠΑΡΔΗΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ

Κοροπούλη & Δήλου,
Μάνδρα
Τηλ.: 5551.232

Οι ημερομηνίες για τις
εφημερίες μπορεί να τρο-
ποποιηθούν.

Δ		3/ ΣΥΜΠΑΡΔΗΣ	10/ ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ	17/ ΝΤΕΛΟΥΚΑ	24/ ΜΑΡΤΖΕΛΗΣ	31/ ΙΓΝΑ- ΤΙΑΔΟΥ
Τ		4/ ΡΟΥΤΗΣ	11/ ΑΣΗΜΑΚΗΣ	18/ ΛΟΥΚΟΠΟΥΛΟΣ	25/ ΣΥΜΠΑΡΔΗΣ	
Τ		5/ ΓΙΑΝΝΟΥ	12/ ΡΟΚΚΑΣ	19/ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ	26/ ΡΟΥΤΗΣ	
Π		6/ ΝΤΕΛΟΥΚΑ	13/ ΜΑΡΤΖΕΛΗΣ	20/ ΙΓΝΑΤΙΑΔΟΥ	27/ ΓΙΑΝΝΟΥ	
Π		7/ ΛΟΥΚΟΠΟΥΛΟΣ	14/ ΣΥΜΠΑΡΔΗΣ	21/ ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ	28/ ΝΤΕΛΟΥΚΑ	
Σ	1/ ΡΟΚΚΑΣ	8/ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ	15/ ΡΟΥΤΗΣ	22/ ΑΣΗΜΑΚΗΣ	29/ ΛΟΥΚΟΠΟΥΛΟΣ	
Κ	2/ ΜΑΡΤΖΕΛΗΣ	9/ ΙΓΝΑΤΙΑΔΟΥ	16/ ΓΙΑΝΝΟΥ	23/ ΡΟΚΚΑΣ	30/ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ	

ΕΦΗΜΕΡΙΕΣ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Δ		4/ ΑΣΗΜΑΚΗΣ	11/ ΛΟΥΚΟΠΟΥΛΟΣ	18/ ΣΥΜΠΑΡΔΗΣ	25/ ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ
Τ		5/ ΡΟΚΚΑΣ	12/ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ	19/ ΡΟΥΤΗΣ	26/ ΑΣΗΜΑΚΗΣ
Τ		6/ ΜΑΡΤΖΕΛΗΣ	13/ ΙΓΝΑΤΙΑΔΟΥ	20/ ΓΙΑΝΝΟΥ	27/ ΡΟΚΚΑΣ
Π		7/ ΣΥΜΠΑΡΔΗΣ	14/ ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ	21/ ΝΤΕΛΟΥΚΑ	28/ ΜΑΡΤΖΕΛΗΣ
Π	1/ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ	8/ ΡΟΥΤΗΣ	15/ ΑΣΗΜΑΚΗΣ	22/ ΛΟΥΚΟΠΟΥΛΟΣ	29/ ΣΥΜΠΑΡΔΗΣ
Σ	2/ ΙΓΝΑΤΙΑΔΟΥ	9/ ΓΙΑΝΝΟΥ	16/ ΡΟΚΚΑΣ	23/ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ	30/ ΡΟΥΤΗΣ
Κ	3/ ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ	10/ ΝΤΕΛΟΥΚΑ	17/ ΜΑΡΤΖΕΛΗΣ	24/ ΙΓΝΑΤΙΑΔΟΥ	1/10 - ΓΙΑΝΝΟΥ

ΕΦΗΜΕΡΙΕΣ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Δ	2/ ΝΤΕΛΟΥΚΑ	9/ ΜΑΡΤΖΕΛΗΣ	16/ ΙΓΝΑΤΙΑΔΟΥ	23/ ΓΙΑΝΝΟΥ	30/ ΡΟΚΚΑΣ
Τ	3/ ΛΟΥΚΟΠΟΥΛΟΣ	10/ ΣΥΜΠΑΡΔΗΣ	17/ ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ	24/ ΝΤΕΛΟΥΚΑ	31/ ΜΑΡΤΖΕΛΗΣ
Τ	4/ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ	11/ ΡΟΥΤΗΣ	18/ ΑΣΗΜΑΚΗΣ	25/ ΛΟΥΚΟΠΟΥΛΟΣ	
Π	5/ ΙΓΝΑΤΙΑΔΟΥ	12/ ΓΙΑΝΝΟΥ	19/ ΡΟΚΚΑΣ	26/ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ	
Π	6/ ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ	13/ ΝΤΕΛΟΥΚΑ	20/ ΜΑΡΤΖΕΛΗΣ	27/ ΙΓΝΑΤΙΑΔΟΥ	
Σ	7/ ΑΣΗΜΑΚΗΣ	14/ ΛΟΥΚΟΠΟΥΛΟΣ	21/ ΣΥΜΠΑΡΔΗΣ	28/ ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ	
Κ	8/ ΡΟΚΚΑΣ	15/ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ	22/ ΡΟΥΤΗΣ	29/ ΑΣΗΜΑΚΗΣ	

απόψεις / η επικοινωνία μας

«ΙΩΑΝΝΑ ΦΟΥΝΤΑ»

«Καλώς να' ρθει, σαν έρθ' η στερνή ώρα τα μάτια μου για πάντα να μου κλείσει,
κι' όποτε να' ναι, ή τώρα ή αργήσει, φτάνει να μην έρθει σαν άχρια μότρα.
Άνοιξη βέβαια να' ναι σαν και τώρα, κι ακόμα μια γλυκιά γλυκούλα δύση,
κι' έτσι να πάρει μια αύρα να φουσήσει, και να πέσει η ψυχούλα η λευκοφόρα,
σαν άνθος της μηνιάς...»
(Ι. Γρυπάρης)

Και ήταν Άνοιξη. Και πέταξε η ψυχούλα σου προς τα ύψη, αγαπημένη μας Ιωάννα, κυρά Γιαννούλα, εκλεκτή Δέσποινα. Δρασκελήσες το σύνορο και πήγες κοντά του μετά από εξήντα χρόνια. Κοντά στον σύζυγο, στον πατέρα του σπλάχνου σου, στον ήρωα του πολέμου του 1940. Και ω, λύπη μας και ω χαρά του. Πήγες υπερήφανη κι αγέροχη όπως ταιριάζει σε μια Δέσποινα.

Δεν του είπες τίποτα για τον αγώνα που έκανες στη ζωή. Για την πίκρα, τα βάσανα που αντιμετώπισες να φέρεις στον κόσμο το μοναδικό σας βλαστάρι, να το αναθρέψεις, να το μεγαλώσεις, να το προστατέψεις από κάθε κακό, να το σπουδάσεις. Ήσουν μάνα και πατέρας μαζί.

Πάντα γλυκός έβγαίνει ο λόγος από το στόμα σου, είχες την πόρτα του σπιτιού σου πάντα ανοιχτή, αφού πρώτα είχες ανοιχτή την πόρτα

της καρδιάς σου και είχες δειπνήσει με τον Κύριό μας. Είχες κάνει βίωμα το «μακάριον εστί διδόναι ή λαμβάνειν». Και πλουσιοπάροχα σου τα έδωσε ο Θεός.

Έφυγες ευδαίμων, με αισθήματα μακαριότητας. Σε μακαρίζουμε. Ο σύζυγος αφιερώθηκε στην μάνα Ελλάδα. Το μοναδικό σου βλαστάρι αφιερώθηκε στην μητέρα των μητέρων του κόσμου, στην μάνα του Κυρίου μας, και Ιησού μας και Θεού μας.

Βαρναλγής και με δάκρυα σ' αποχαιρετώ ακριβή μας φίλη Ιωάννα, κυρά Γιαννούλα, εκλεκτή Δέσποινα. Παρακαλώ σε, δέξου μία ευχή βγαλμένη από τα βάθη της καρδιάς μου : να' ναι ελαφρό το Μανδραϊκό χόμα που σε σκεπάζει και να καταταχθείς «εν χειρί Θεού» σε τόπο «ένθα απέδρα πάσα λύπη, πόνος και στεναγμός».

«Το σώμα αυτής έν ειρήνη ετάφη, και το όνομα αυτής ζή εις γενεάς» (Σ. Σεираχ)

26 Μαΐου 2000
Μελέτης Τσαντίλας
πρώην Δήμαρχος Μάνδρας

απόψεις / η επικοινωνία μας

De profundis . . .

Μέρος δεύτερον: Περί 'πολιτισμού' συνέχεια .../Τα'καθ' υμάς!...

- «Σύλλογος ποιοτικής και πολιτιστικής αναβάθμισης»!
- «Πολιτισμός»!...
- Τι ακριβώς σημαίνει αυτό ;
- Μια πινακοθήκη; Μια βιβλιοθήκη; Ένα 'Μέγαρο Μουσικής';
- Αυτό είναι πολιτισμός;
- Πολιτισμό λέτε τον αέρα που αναπνέω κάθε μέρα;
- Τα καυσαέρια των εργοστασίων;
- Πολιτισμό λέτε την δυσοσμία που αναδίδουν τα σκουπίδια...
- ...της κοινωνίας της ευμάρειας και του καταναλωτισμού!;
- [Πολιτισμό λέτε την δυσωδία που αναδίδει η ζωή σας;]
- Πολιτισμό λέτε τα νοσοκομεία σας; Τα σχολεία σας;
- Πολιτισμό λέτε τη φύση που πληγώσατε;
- Τις πόλεις που δημιουργήσατε;
- Πολιτισμό λέτε τους γέροντες στα παγκάκια;
- ...τα νεογέννητα στα σκουπίδια;
- ...τα παιδιά στα ιδρύματα;
- ...τους νέους που πεθαίνουν στα παρκάκια;
- Είναι πολιτισμός η τηλεόρασή σας;
- ...και τα σκουπίδια που μας δίνετε μ' αυτήν;
- «Έλα μια μέρα, στην πλατεία Βάθης, ένα να μάθεις τι ζωή περνά»
- Έλα να μάθεις τον πολιτισμό της καθημερινότητας.
- Κι όχι των σαλονιών και της καλοπέρασης!
- Εκεί, στην πλατεία Βάθης, νομίζεις πως δεν υπάρχει πολιτισμός ;
- [Ζωντανός ή εν σπέρματι – εν δυνάμει; ...]
- Εκεί, στην Δραπετσώνα, νομίζεις πως δεν υπάρχει πολιτισμός;
- Εκεί, 'στην Δραπετσώνα που δεν έχουμε πια ζωή' ...
- ...που δεν έχουμε όνειρα!...
- Δεν είναι πολιτισμός, στην κρίση σας, το να μπορεί κάποιος να εργάζεται;
- Να δημιουργεί!...
- Τέχνη για λίγους;
- Γιατί να μπορούν να δημιουργούν τέχνη μόνο οι λίγοι;
- Μήπως νομίζεις πως τόσοι και τόσοι άλλοι δεν έχουν ιδέες;...
- ...Οι 'απόκληροι' της ζωής ...
- Νομίζεις πως δεν έχουν 'πνευματικότητα';
- Είναι που δεν έχουν χρόνο!
- Είναι που θέλουν πρώτα να φάνε.
- Είναι που πρέπει πρώτα να ζήσουν.
- Ο πολιτισμός σας...
- Έχει ψυχή ο πολιτισμός σας;
- Σας γεμίζει;
- Κι αν είναι έτσι, γιατί τα παιδιά σας καταλήγουν στα ναρκωτικά;
- Εσείς πιο κενό σας πάτε να καλύψετε στα πάρτυ των οργίων και των ναρκωτικών;
- Κι εγώ μπορώ να κάνω τέχνη!
- Κι εγώ μπορώ να ζωγραφίσω!
- Δεν έχω, όμως, χρώματα!
- Δεν έχω πινέλα!
- Ξέρετε...
- ...γι' αυτό ... εγώ ζωγραφίζω στην ψυχή μου!
- Κι αυτό τον πολιτισμό μου, εγώ αρνούμαι να τον εκθέσω στα μάτια σας, μέσα στις πινακοθήκες και στις γκαλερί σας ...
- Γιατί το βλέμμα σας θα τον λερώσει.
- Γιατί όταν δείτε αυτό τον πίνακα της ψυχής μου, ίσως τον

- λειδωρίσετε...
- Και τα Μέγαρά σας...
- ...τα μέγαρά της μουσικής σας
- ...δεν τα θέλω!
- Κι εγώ ξέρω να φτιάχνω μουσική!
- Κι εγώ πλέκω νότες...
- ...κι υφαίνω τραγούδια...
- ...και τα σφυρίζω στους φίλους μου...
- Γι' αυτούς τραγουδάω!...
- ...γι' αυτούς που μπορούν να με νοιώσουν!...
- ...όχι για σας και το χειροκρότημά σας...
- Εσείς ίσως μου κρίνετε, τεχνικά, 'το μέτρο' ...
- ...ίσως μου πείτε πως δεν έχει ομοιοκαταληξία ο στίχος μου...
- ...πως δεν έχει ειρμό η ποίησή μου...
- ή πώς δεν είναι 'ώριμη' ακόμα η φωνή μου για να τραγουδάω!
- Δεν σας μπορώ!
- Αυτή η προκρούστεια λογική σας περί τέχνης και περί πολιτισμού...
- ...με αρρωσταίνει!
- Και μην μου πείτε πως είστε 'ανοιχτοί' σε νέες ιδέες...
- ...σε νέους τρόπους έκφρασης...
- Ξεχνάτε τι έγινε με το ρεμπέτικο;
- Ξεχνάτε ότι κάποτε το μπουζούκι μου το είχατε απαγορευμένο;
- (...κι ας το βάζετε, τώρα, με καμάρι, μέσα στα Μέγαρά σας!...)
- Θυμάστε πως αντιδράσατε στην επανάσταση των λουλουδιών;
- Το ξέρετε καλά το παιχνίδι!
- Όταν δεν μπορείτε κάτι να το καταστείλετε,...
- ...προσπαθείτε να το 'καταπιείτε'...
- ...να το 'αφομοιώσετε'...
- ...να το κάνετε μέρος δικό σας!...
- Πολιτισμός δεν σημαίνει αφομοίωση!
- Πολιτισμός σημαίνει διαφορετικότητα!
- Γι' αυτό δεν σας χαρίζω τον πολιτισμό μου!
- Γι' αυτό δεν θέλω να χάσω την μοναδικότητά μου, την ιδιαιτερότητά μου!
- Σιγά μην ξεκρεμάσω εγώ τους πίνακες απ' την ψυχή μου!
- Κι ύστερα, ίσως, να τους αναπαράγω σε πολλά αντίτυπα...
- ...να τους εμπορευθώ...
- Σιγά μην ξεκρεμάσω εγώ τους πίνακες απ' την καρδιά μου
- ...για να τους εκθέσω στα μουσεία σας...
- Ή για να τους κρεμάσω στα υπουργεία σας...
- ...και στα γραφεία σας...
- ...και στα σαλόνια σας...
- ...για ν' 'αποκτήσουν' αξία ...
- ...να 'καταξιωθώ'...
- και να πετύχω, ίσως, μια 'επιχορήγηση'...
- Θέλετε, λέτε, τον πολιτισμό;
- ...Νοιάζετε γι' αυτόν;...
- ...Τον προωθείτε;!
- Δώστε μου, τότε, χρώματα να ζωγραφίζω...
- ...στην καρδιά μου!
- Δώστε μου υλικά...
- ...για να σμιλεύω την ψυχή μου!
- Δώστε μου χρόνο!
- Θα σας ζητούσα να μου δώσετε κι αξίες...
- ...μα δεν το κάνω...
- Όχι τόσο γιατί αμφιβάλω αν έχετε άλλες αξίες...
- ...πέρα απ' το χρήμα...
- ...την 'καταξίωση'...
- ...και τον εξουσιασμό!
- Μα περισσότερο γιατί τις αξίες αυτές...
- ...κάλιο μου πρέπει να τις αναζητήσω μόνος μου!

« Γ Ε Ν Ε Σ Ι Σ » και

Η χριστιανική διδασκαλία για τη δημιουργία του κόσμου πηγάζει από την Αγία Γραφή και συμπυκνώνεται στο πρώτο άρθρο του Συμβόλου της Πίστεως: «**Πιστευω εις ένα Θεον, Πατέρα, Παντοκράτορα, ποιητην ουρανου και γης, ορατων τε παντων και αορατων**». Η *Γένεσις*, το πρώτο από τα βιβλία της Παλαιάς Διαθήκης, ξεκινά με τη φράση «**Εν αρχη εποίησεν ο Θεος τον ουρανον και την γην**» (Γεν. 1,1).

Ο Θεός δηλαδή ως ο μόνος άναρχος δημιουργεί εκ του μηδενός τον κόσμο. Η εξαήμερος δημιουργία όπως αυτή περιγράφεται στο πρώτο κεφάλαιο της *Γενέσεως* τελειώνει με μία πολύ παραστατική και συμβολική εικόνα. Ο Θεός επιβλέπει το έργο του και διαπιστώνει ότι όλα όσα δημιούργησε ήσαν πολύ καλά: «**και ειδεν ο Θεος τα παντα, οσα εποίησεν, και ιδου καλα λιαν**» (Γεν. 1,31). Η διαπίστωση αυτή μπορεί να ερμηνευτεί ως η διαπίστωση της αρμονίας και της τάξης που διέπουν το θείο δημιούργημα, ως διαπίστωση της οικολογικής ισορροπίας δηλαδή. Μέσα σ' αυτή την τάξη και αρμονία όλα τα όντα έχουν τον προορισμό τους, τη θέση τους και την αξία τους στη δημιουργία. Η διατάραξη συνεπώς αυτής της ισορροπίας θα είχε ολέθριες επιπτώσεις για τη ζωή στον πλανήτη μας.

Σύμφωνα με το δεύτερο κεφάλαιο της *Γενέσεως* όπου με τρόπο παραστατικό και αλληγορικό περιγράφεται εκτενώς η δημιουργία του ανθρώπου, ο Θεός τοποθετεί τον άνθρωπο στον παράδεισο, με σκοπό την εργασία και τη διαφύλαξη: «**Και ελαβεν Κυριος ο Θεος τον ανθρωπον, ον επλασεν, και εθετο αυτον εν τω παραδεισω, εργαζεσθαι αυτον και φυλασσειν**» (Γεν. 2,15).

Ο άνθρωπος καλείται εδώ να εργαστεί και να διαφυλάξει τη φύση. Με τον τρόπο αυτό ευλογείται η ανθρώπινη εργασία και εγκαινιάζεται η προστασία και η αγάπη που οφείλει ο άνθρωπος να δείξει στο περιβάλλον. Στο στίχο 19 ο Θεός οδηγεί τα ζώα στον άνθρωπο για να τους δώσει όνομα: «**Και επλασεν ο Θεος επι εκ της γης παντα τα θηρια του αγρου και παντα τα πετεινα του ουρανου και ηγαγεν αυτά προς τον Αδαμ ιδειν, τι καλεσαι αυτά, και παν, ο εάν εκαλεσεν αυτό Αδαμ ψυχη ζωσαν, τουτο ονομα αυτου**» (Γεν. 2,19). Η ονοματοδοσία των ζώων από τον άνθρωπο φανερώνει όχι μόνο την ανωτερότητα του ανθρώπου, αλλά και την

ευθύνη που έχει ο άνθρωπος απέναντί τους. Σύμφωνα με την παλαιοδιαθηκική ιουδαϊκή σκέψη όποιος έδινε όνομα σε κάποιον τον εξουσίαζε ταυτόχρονα, όχι όμως με την έννοια της εκμετάλλευσης, αλλά της ευθύνης που είχε απέναντί του και της υποχρέωσης να τον προστατεύει. Η εξουσία εδώ δεν έχει την έννοια της καταδυνάστευσης αλλά της φροντίδας, της στοργής και της υπευθυνότητας απέναντι στα πιο αδύναμα όντα.

Αιτία της δημιουργίας του κόσμου είναι η ελευθερία και η αγάπη του Θεού. Σκοπός της είναι η συμμετοχή των δημιουργημάτων και ιδιαίτερα του ανθρώπου στη μακαριότητα του Θεού. Η αρμονική σχέση του ανθρώπου με το Θεό, το συνάνθρωπο και τη φύση υπήρξε το χαρακτηριστικό της παραδείσιας κατάστασης, η βάση που με αφετηρία τα χαρίσματα του «**κατ' εικόνα**» θα μπορούσε να οδηγήσει στη θέωση, στο «**κατ' ομοίωσιν**» (Γεν. 1,26).

Ο Θεός ευλογεί τον άνθρωπο να κυριαρχήσει και να εξουσιάσει τη γη, παραχωρώντας του ταυτόχρονα τη φύλαξη και τη διαχείριση του κόσμου που δημιούργησε. Αυτή η παραχώρηση είναι πράξη εμπιστοσύνης. Ο άνθρωπος ως εικόνα του Θεού είναι το μοναδικό δημιούργημα που διαθέτει τα χαρίσματα και τις ικανότητες να γίνει συνεργός του Θεού στον κόσμο. Η εξουσία που του εμπιστεύεται ο Θεός δίνει στον άνθρωπο το δικαίωμα να χρησιμοποιεί τη φύση για τις ανάγκες του, χωρίς όμως να δημιουργεί προβλήματα και καταστροφές στο έμψυχο και άψυχο περιβάλλον. Ο άνθρωπος, ως το μόνο λογικό και ελεύθερο πλάσμα, είναι υπεύθυνος απέναντι στο Θεό για τη φύλαξη, τη με σοφία και αγάπη δηλαδή αγαθή διαχείριση της φύσης. Η κακή χρήση αυτής της εξουσίας, η αλόγιστη δηλαδή και εγωιστική άσκηση της κυριαρχίας που του εμπιστεύτηκε ο Θεός, θα μπορούσε να στραφεί εναντίον του και να έχει καταστροφικές συνέπειες όχι μόνο για την υπόλοιπη κτίση, αλλά κυρίως για το πιο ανώτερο και ταυτόχρονα πιο εξαρτημένο δημιούργημα, τον ίδιο τον άνθρωπο. Γιατί καταστροφή της φύσης σημαίνει περιφρόνηση της «**καλα λιαν**» δημιουργίας του Θεού και συνάμα καταστροφή του ίδιου του ανθρώπου.

Η διατάραξη της σχέσης του ανθρώπου με το Θεό μετά την πτώση επεκτείνεται όχι μόνο

ΟΙΚΟΛΟΓΙΑ

στη διατάραξη της αρμονικής σχέσης με το συνάνθρωπο, αλλά και με το περιβάλλον. Ο άνθρωπος παύει να είναι ο οικονόμος της Δημιουργίας, αυτός που θα τη διαχειρίζεται και θα την προστατεύει. Η εργασία του δεν είναι πλέον χαρά και απόλαυση, αλλά μόχθος και άγχος (Γεν. 3,17-19).

Ο άνθρωπος παύει να θεωρεί την *κτίση* ως *κτίση* (= θεϊκό δημιούργημα) και την αντιμετωπίζει πλέον ως *κτήση*, ως κατάκτησή του, ως κτήμα του, ως ατομική ιδιοκτησία του. Η νέα αυτή αντιμετώπιση όμως δεν αποτελεί άρση του γεγονότος ότι *η φύση δεν είναι κτήση του ανθρώπου αλλά κτίση του Θεού*. Γι' αυτό και το οικολογικό πρόβλημα είναι πρωταρχικά ένα *ηθικό ζήτημα* που αφορά την χριστιανική ηθική και που *πρέπει να αναθεωρηθεί υπό το φως του ήθους της Εκκλησίας*.

Η λατρευτική πράξη της Εκκλησίας εμπνέει οικολογικό ήθος, αφού στις αγιαστικές πράξεις και την τέλεση των Μυστηρίων η Εκκλησία χρησιμοποιεί τα υλικά αγαθά (οίνο, άρτο, νερό, λάδι κ.α.). Τα υλικά αυτά αγαθά αγιάζονται και μεταμορφώνονται μέσα στη λατρευτική πράξη της Εκκλησίας. Η χρήση και ο εξαγιασμός των υλικών αγαθών στη λατρεία αποτελεί πράξη σεβασμού προς τη φύση, δηλώνει την αίσθηση ευθύνης που έχει ο Χριστιανός απέναντί της, αποτελεί αφορμή ευχαριστίας προς το Θεό και ταυτόχρονα ομολογία ότι μοναδικός κτήτωρ της κτίσης είναι ο Δημιουργός της, εμείς είμαστε μόνο οι διαχειριστές της. Αυτό υποδηλώνεται καθαρά στο πιο θεμελιώδες Μυστήριο της Εκκλησίας, τη Θεία Ευχαριστία. Στην καρδιά της Θείας Λειτουργίας ο ιεουργός εκφωνεί εκ μέρους των πιστών τη φράση: «**Τα Σα εκ των Σων Σοι προσφερομεν**» (Σου προσφέρουμε τα δικά Σου από αυτά που είναι δικά Σου). Ο άνθρωπος ευχαριστεί τον Θεό για τα δώρα με τα οποία τον τίμησε και αντιπροσφέρει ταπεινά στον Κύριο κάτι από αυτά τα δώρα, δίνοντας πάλι πίσω ότι Εκείνος απλόχερα μας χάρισε.

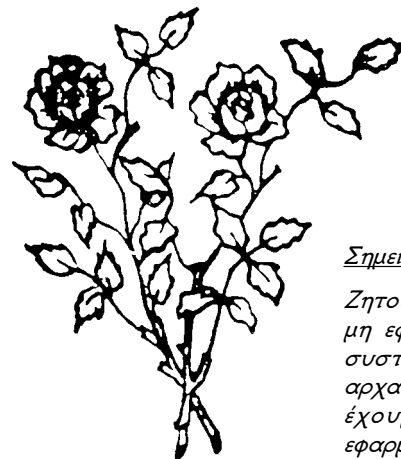
Εκτός από τη λατρευτική ζωή μηνύματα οικολογικού ήθους μπορούν να μας δώσουν η *ασκητική* παράδοση της Ορθοδοξίας και η *κοινοκτημοσύνη* των πρώτων χριστιανών. Το παράδειγμα της πρώτης χριστιανικής κοινότητας των Ιεροσολύμων και η κοινοβιακή μοναστική ζωή μας δίνουν διδάγματα οικολογικού

ήθους και σεβασμού προς τη φύση και την υλική δημιουργία. Με την έμπρακτη εφαρμογή της αγάπης, της αυτάρκειας, της άσκησης και της ολιγάρκειας, έτσι ώστε να έχουμε επάρκεια αγαθών και αρμονική συνύπαρξη με το περιβάλλον, *το κοινοβιακό πνεύμα* που διέπει την ορθόδοξη μοναστική ζωή και ο τρόπος ζωής του χριστιανού ασκητή αποτελούν το λαμπρότερο ζωντανό υπόδειγμα άσκησης εκκλησιαστικού οικολογικού ήθους.

Η καταστροφή του περιβάλλοντος έχει ζωτική σημασία για τον άνθρωπο. Οι επιπτώσεις επομένως μιας οικολογικής καταστροφής δεν μπορούν να χαρακτηριστούν ως ηθικά αδιάφορες για τους χριστιανούς. Ο αγώνας για τη διαφύλαξη της «**καλα λιαν**» δημιουργημένης φύσης αποτελεί ηθικό χρέος απέναντι στον εαυτό μας και τους συνανθρώπους μας, κυρίως όμως απέναντι στον Πλάστη που μας παρέδωσε και μας εμπιστεύτηκε ένα άριστα δημιουργημένο περιβάλλον. Η συνείδηση ότι είμαστε διαχειριστές της Θεϊκής Δωρεάς οδηγεί τον ορθόδοξο χριστιανό σ' έναν ηθικό και αγωνιστικό τρόπο ζωής απέναντι στο περιβάλλον.

Ως φορέας του οικολογικού εκκλησιαστικού ήθους ο ορθόδοξος χριστιανός διδάσκει έμπρακτα και παραδειγματίζει ενώ ταυτόχρονα εκπέμπει το μήνυμα του σεβασμού προς τη φύση και της αναγκαιότητας ν' αγωνιστούμε για να ξαναγίνουμε αγαθοί διαχειριστές της κτίσης, να φανούμε αντάξιοι της εμπιστοσύνης του Πλάστη και ν' ανταποκριθούμε επάξια στη Θεία Εντολή «**εργαζεσθαι ... και φυλασσειν**».

Κωνσταντίνα Πέππα
Καθηγήτρια - Διδάκτωρ Θεολογίας
Πανεπιστημίου Βέρνης - Ελβετία

Σημείωση:

Ζητούμε συγνώμη για την μη εφαρμογή πολιτικού συστήματος γραφής στο αρχαίο κείμενο, επειδή δεν έχουμε τη δυνατότητα εφαρμογής του.

Θα έχουμε πυρκαγιές τη φετινή θερινή περίοδο; Κανείς δεν το γνωρίζει. Κανείς δε θέλει να το πιστέψει. Όλοι το απευχόμαστε.

Κανείς δε θέλει να καίγεται ο τόπος του. Να καίγεται το δάσος. Να καίγεται το πράσινο.

Όλοι κατανοούμε ότι πυρκαγιά στο δάσος σημαίνει καταστροφή με τεράστιες, ανεπανόρθωτες και ανυπολόγιστες συνέπειες για το περιβάλλον, την οικονομία και την ίδια μας τη ζωή.

Όμως, οι εμπειρίες και οι μαρτυρίες των καλοκαιριών που πέρασαν, είναι νωπές στη μνήμη όλων μας και δύσκολα ξεχνιούνται.

Οι πυρκαγιές δασών είναι μόνιμος εφιάλτης.

Γίνονται αιτία, ώστε άνθρωποι, σπίτια και κυρίως τεράστιες δασικές εκτάσεις να τυλίγονται στις φλόγες και να μετατρέπονται σε στάχτη, μέσα σε λίγα μόνο λεπτά.

Γίνονται αιτία μετατροπής των περιοχών, όπου κυριαρχούσε το πράσινο, σε περιοχές γεμάτες αποκαΐδια και φόντο ένα καταπληκτικό γκριζόχρωμα.

Εκεί που υπήρχε ο καλύτερος φίλος του ανθρώπου, το δέντρο με την καταπράσινη φυλλωσιά και τον καρπό του, μετά τη φωτιά στυλώνεται ένα απαίσιο μαύρο κούτσουρο.

Το δάσος καίγεται. Είναι ένα δυσάρεστο θέμα με ανυπολόγιστες αρνητικές επιπτώσεις σε μας τους ίδιους. Γιατί όμως καίγεται; Είναι εύφλεκτο; Του βάζουν φωτιά; Ποιοί τη βάζουν και γιατί;

Τελικά οι πυρκαγιές στα δάση είναι άγνοια, αδυναμία, βίτσιο, σκεπτικό αδιέξοδο, επενδυτική μανία ή έξαρση βουλιμίας κάποιων; Μήπως είναι τυχαίες;

Δε νομίζω πως είναι ορθό να εμπλακεί κανείς σε άσκοπους συλλογισμούς και να παρασυρθεί μέσα στη δίνη του καταλογισμού ευθυνών, αν δεν έχει επιχειρήματα, για να υποστηρίξει κάτι τέτοιο.

Χρόνια τώρα ακούγονται τα ίδια και τα ίδια : **αμέλεια, σκόπιμοι εμπρησμοί, αναρχικές ενέργειες, ξεχασμένα βλήματα, κάψιμο σκουπιδιών, κεραυνοί, τσιγάρα, ξένος δάκτυλος που έχει σχέση με το διεθνή ανταγωνισμό στον τουρισμό, δασοκτόνοι νόμοι, ελλιπής προστασία των δασών, μηδαμινή επιτήρηση, πολιτική συγκυρία** και ακόμα περισσότερα χωρίς τελειωμό.

Οι εμπλεκόμενοι φορείς πάντα μιλάνε για μέτρα πρόληψης και καταστολής. Ωστόσο, χρόνια τώρα, τα δάση μας καίγονται. Η Ελλάδα κάθε καλοκαίρι

“. . . Περιμένοντας τις πυρκαγιές του καλοκαιριού”

ζει στον ξέφρενο ρυθμό του πύρινου εφιάλτη.

Φωτιές παντού.

Φωνές απόγνωσης και αγωνίας απ’ όλες τις άκρες της χώρας μας.

Και διαβάζει κανείς στην ημερήσιο και περιοδικό τύπο: **«τα δάση στο απόσπασμα της φωτιάς», «οδοιπορικό στις στάχτες», «ένα βουνό λάθη, ένα δάσος ευθύνες», «νόμοι εμπρηστές», «πυρ στους εμπρηστές», «οικοπεδοφάγοι και βοσκοί βάζουν τις φωτιές στην Ελλάδα», «πυρκαγιές : ο ακήρυχτος πόλεμος», «οι φωτιές θα σταματήσουν όταν και το τελευταίο δάσος καεί», κ.λπ.**

Με τον ερχομό όμως του φθινοπώρου και τις πρώτες βροχές, κλείνει ο καθιερωμένος πλέον ετήσιος κύκλος των από αμέλεια και πρόθεση εμπρησμών.

Το ειδικό έγκλημα κατά του τόπου και του λαού καυτηριάζεται επίσημα και ανεπίσημα, εξαγονται τα όποια συμπεράσματα, επικυρώνονται οι άγνωστοι εμπρηστές, δίνονται οδηγίες και συντάσσονται στατιστικοί πίνακες.

Τελικά όμως λύνεται το πρόβλημα;

Αναμφισβήτητο όχι, παρότι κανείς δεν μπορεί να παραβλέψει τις φιλότιμες προσπάθειες των ανδρών του Πυροσβεστικού Σώματος, την επαγγελματική τους κατάρτιση, την ευσυνείδητη προσφορά τους στην αντιμετώπιση των όποιων δυσμενών δεδομένων, καθώς και τη θετική συνεισφορά όλων των άλλων εμπλεκόμενων φορέων.

Κανείς δεν μπορεί να διαψεύσει πως το Πυροσβεστικό Σώμα συχνά – πυκνά θρηνεί άνδρες του, οι οποίοι χάνουν τη ζωή τους παλεύοντας με τις φλόγες και γίνονται παρανάλωμα του πυρός στο βωμό του καθήκοντος.

Παρ’ όλ’ αυτά το πρόβλημα συνεχίζει να υφίσταται. Ζητούμενο κάθε φορά είναι το τί πρέπει να κάνουμε μπροστά σ’ αυτή την απειλή. Πώς θα την αντιμετωπίσουμε το ερχόμενο καλοκαίρι, αν χρειαστεί;

Θα πρέπει να περιμένουμε τα πάντα από την κρατική μηχανή;

Ο πολυμέτωπος αγώνας του Πυροσβεστικού Σώματος και των άλλων φορέων που το συνεπικουρούν για την αντιμετώπιση των δασικών πυρκαγιών, πολλές φορές διασπάται και κατά συνέπεια αποδυναμώνεται από την επιτακτική ανάγκη ταυτόχρονης αντιμετώπισης πολλών

πυρκαγιών, που κατά σύμπτωση . . . ξεσπάνε σε διαφορετικές και σε μακρινή μεταξύ τους απόσταση περιοχές της χώρας.

Βεβαίως, το Πυροσβεστικό Σώμα είναι αρμόδιο από το 1998 (Ν. 2612/1998) για την αντιμετώπιση των δασικών πυρκαγιών.

Βεβαίως, όλοι εμείς που αποτελούμε το έμπυχο δυναμικό του, πάντα θα προσπαθούμε να ανταποκρινόμαστε με τον καλύτερο τρόπο στις υποχρεώσεις μας, ώστε το αίσθημα ασφάλειας της ζωής και της περιουσίας του κράτους και των πολιτών να διατηρείται στο ακέραιο.

Είναι γνωστό επίσης το γεγονός, πως στο έμπυχο δυναμικό του Πυροσβεστικού Σώματος εντάχθηκαν ακόμα νέοι πυροσβέστες που αποφοίτησαν από την Πυροσβεστική Ακαδημία.

Βεβαίως, το κράτος έχει δρομολογήσει διαδικασίες αναβάθμισης, εκσυγχρονισμού και θωράκισης της υλικοτεχνικής υποδομής του Πυροσβεστικού Σώματος (απόκτηση σύγχρονων πυροσβεστικών οχημάτων, πυροσβεστικών αεροσκαφών Canadair CL-415, σύγχρονων μέσων επικοινωνίας κ.λπ), της οποίας θα γίνει αξιοποίηση στην αντιμετώπιση των δασικών πυρκαγιών.

Νομίζω, όμως, πως όλα αυτά δεν είναι αρκετά. Σίγουρα, θα αποδειχθεί πως οι δυνατότητές μας παραμένουν περιορισμένες και η μάχη μας με τη φωτιά θα είναι άνιση. Χρειάζονται επιπλέον χέρια και ηθική στήριξη των πυροσβεστών.

Αυτό θα γίνει εφικτό μόνο με πλατιά λαϊκή διαφώτιση και καλόπιστη πρόκληση λαϊκού συναγερμού. Κατά την προσωπική μου άποψη, η προσπάθεια των πυροσβεστών πρέπει να είναι παράλληλη με :

Α) Την ενσυνείδητη προσφορά των πολιτών.

Πρέπει όλοι και ιδιαίτερα οι κάτοικοι της υπαίθρου, να συνειδητοποιήσουν ότι η καταστροφή του δάσους τους αφορά άμεσα, όσο και αν αυτό απέχει από το σπίτι τους ή άλλα περιουσιακά τους στοιχεία.

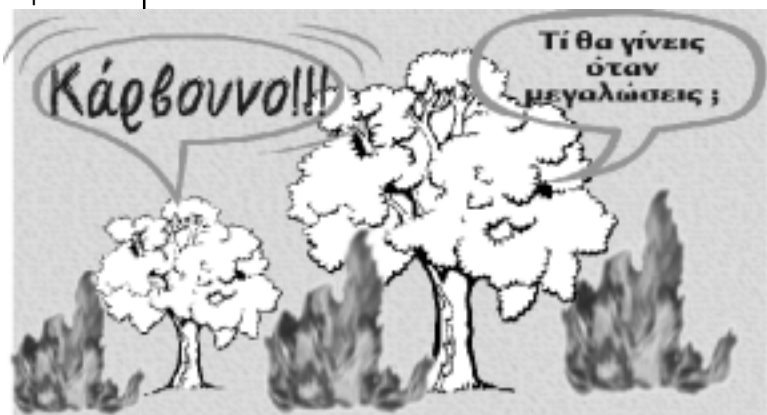
Αρκετές φορές, διαπιστώνεται ενεργοποίηση, κινητοποίηση και συνδρομή των πολιτών στις πυροσβεστικές δυνάμεις, όταν η φωτιά απειλεί το χωριό τους ή κάποιο οικισμό που έχει σχέση με αυτούς και τα χωράφια τους.

Μόλις η φωτιά περάσει από εκεί, το πρόβλημα μετατοπίζεται στις πλάτες άλλων. Συνήθως, οι περισσότεροι γίνονται απλοί θεατές από μακριά της απελπιστικής κατάστασης που επικρατεί, εξαιτίας της πυρκαγιάς και πολλές φορές παραμένουν αδιάφοροι στο καφενείο του χωριού τους, με τη δικαιολογία ότι η φωτιά δεν τους απασχολεί, διότι δεν κινδυνεύουν άμεσα από αυτή. Περιμένουν η φωτιά να σβήσει από τους πυροσβέστες, τα αεροπλάνα ή το Στρατό.

Όλοι πρέπει να κατανοήσουν πως η συμμετοχή τους τόσο στην πρόληψη, όσο και στην καταστολή των πυρκαγιών είναι μέλημα εθνικής σημασίας.

Όλοι πρέπει να κατανοήσουν ότι οι πυρκαγιές στα δάση με τη μορφή και τη συχνότητα που εκδηλώνονται, αλλά και τις διαστάσεις που παίρνουν κάθε καλοκαίρι στη χώρα μας, είναι ένας εχθρός όχι ένοπλος, αλλά ύπουλος, καταστροφικός και εξ' ίσου επικίνδυνος.

Όταν όλα αυτά τύχουν γενικής παραδοχής, ο συγκεκριμένος εχθρός θα πάψει να μας προξενεί φόβο, δε θα νοιώθουμε έντρομοι απέναντί του και τότε θα μπορέσουμε να ισχυριστούμε ότι τον αφοπλίσαμε.

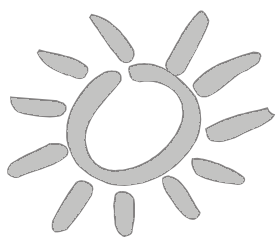
Όταν όλοι οι κάτοικοι ενός χωριού με το χτύπημα της καμπάνας σπεύσουν εκούσια να συστρατευθούν με τους πυροσβέστες, όταν όλοι έρθουν με τα τρακτέρ, τα βυτία και τα ψεκαστικά τους στον τόπο της πυρκαγιάς και συμβάλλουν στο να τεθεί έγκαιρα η φωτιά υπό έλεγχο, σίγουρα αυτή δε θα πάρει μεγάλες διαστάσεις και δε θα έχει καταστροφικά αποτελέσματα.

Η ευαισθητοποίηση του κόσμου στις δασικές πυρκαγιές θα έχει και σαν επακόλουθο διάφορες περιπολίες σε δασικές περιοχές, που θα συντελέσουν στην αποτελεσματικότερη πρόληψη των πυρκαγιών, αφού στους χώρους αυτούς θα κυκλοφορεί συνεχώς κόσμος.

Η πρόσφατη προσπάθεια του αρχηγείου Πυροσβεστικού Σώματος για αναμόρφωση του θεσμικού πλαισίου του Θεσμού του Εθελοντή Πυροσβέστη, μέσα από την πρόσληψη εποχικού προσωπικού, σίγουρα θα συμβάλλει προς την κατεύθυνση αυτή.

Για περαιτέρω όμως ισχυροποίηση και εφαρμογή του θεσμού αυτού, ενδεχομένως να χρειαστεί να δοθούν ακόμα περισσότερα κίνητρα στους ενδιαφερόμενους για μόνιμη πρόσληψη στο Πυροσβεστικό Σώμα.

Β) Τη συνεργασία της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, η οποία, κατά την προσωπική μου άποψη, μπορεί

«ΗΛΙΟΣ» φίλος ή εχθρός ;

Ο ήλιος είναι ευεργετικός, η αρχή και το τέλος κάθε μορφής ζωής στον πλανήτη. Όμως, τελευταία έχει γίνει κάτι παραπάνω από επικίνδυνος λόγω της καταστροφής της ζωής του όζοντος που απορροφά τις ακτινοβολίες UVA και UVB. Στα διάφορα δερματολογικά συνέδρια επισημαίνεται διαρκώς η ανάγκη για προστασία του δέρματος από τις βλαβερές συνέπειες του ήλιου.

Σε πρώτη φάση, πριν ξεκινήσετε για τις διακοπές σας, παρακολουθείστε μερικά δελτία ηλιοθεραπείας, δεδομένου ότι κατά πάσα πιθανότητα εκεί δεν θα παρακολουθείτε τηλεόραση. Έτσι, θα έχετε μια γενική εικόνα για το χρόνο έκθεσης στον ήλιο που προτείνεται από τους ειδικούς. Φυσικά όλοι μας σχεδόν ποτέ δεν ακολουθούμε αυτούς τους χρόνους. Πάντως, συνιστάται ότι από ένα σημείο και μετά θα πρέπει να βρίσκουμε καταφύγιο κάτω από μια σκιά.

Θυμηθείτε ότι ούτε εκεί είστε απόλυτα προφυλαγμένοι, μη σταματήσετε λοιπόν να βάζετε και τότε αντηλιακό. Η άμμος αντανakλά 20% της ηλιακής ακτινοβολίας, ενώ το νερό 5%, όσο δηλαδή και το γκαζόν. Άρα μαυρίζετε και στη σκιά.

Οι πιο επικίνδυνες ηλιακές ακτίνες είναι οι UVA, οι οποίες διεισδύουν βαθιά στο δέρμα, προκαλώντας μακροπρόθεσμες βλάβες. Συμβάλλουν στη γήρανση του δέρματος ενώ μπορούν ακόμα να αλλοιώσουν τη δομή κυττάρων και να προκαλέσουν σε ακραίες περιπτώσεις καρκίνους και μελανώματα. Σημειωτέον ότι το δέρμα λειτουργεί σαν δεξαμενή όπου αποθηκεύει την ηλιακή ακτινοβολία από τα παιδικά χρόνια έως τα βαθιά γεράματα.

Οι ακτινοβολίες UVB ευθύνονται ωστόσο για τα εγκαύματα που παθαίνουμε τις πρώτες ημέρες των διακοπών, μετά φυσικά από παρατεταμένη έκθεση στον ήλιο.

Τα αντηλιακά είναι η ασπίδα προστασίας μας από την ηλιακή ακτινοβολία. Τελευταία η επιστημονική έρευνα έχει κάνει μεγάλες προόδους, δημιουργώντας προϊόντα πραγματικά αποτελεσματικά. Τα φίλτρα κατά των δύο βλαβερών ακτινοβολιών έχουν γίνει αδιάβροχα, έτσι ώστε να μην επηρεάζονται από τη θάλασσα. Όπως όμως και να είναι, ξεκινήστε την ηλιοθεραπεία σταδιακά, για να αποφύγετε τα εγκαύματα, αλλά και το αντιαισθητικό ξεφλούδισμα που προέρχεται από την απότομη αφυδάτωση του δέρματος.

Χρησιμοποιήστε αντηλιακό με υψηλό δείκτη προστασίας.

Δεν είναι γυναικεία συνήθεια ή ανάγκη. Κάτω από τον ήλιο το δέρμα δεν έχει ψύλο.

Τη δεύτερη εβδομάδα μπορείτε να μειώσετε το δείκτη, αλλά εάν καίγεστε εύκολα, μη φτάσετε σε μονοψήφια νούμερα.

Πάντως, όπως και να έχει το πράγμα, αποφύγετε την όποια έκθεση στον ήλιο μεταξύ 12 και 3 το μεσημέρι.

ΚΑΡΑΛΕΙΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ
ΔΕΡΜΑΤΟΛΟΓΟΣ - ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΛΟΓΟΣ
Επιμελητής Δερματολογικής Κλινικής
Ναυτικού Νοσοκομείου Αθηνών
28^{ης} Οκτωβρίου 57, Μέγαρο
τلف. Ιατρείου: 0296-22.270

«Ο ΔΗΜΟΦΩΝ»... πάει διακοπές

«Ο ΔΗΜΟΦΩΝ» και η παρέα του ...
θα πάνε διακοπές τον Αύγουστο.

Ευχόμαστε
ΚΑΛΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ
και **ΚΑΛΕΣ ΔΙΑΚΟΠΕΣ** σε όλους
τους αναγνώστες και φίλους μας.

Η συντακτική ομάδα

Αγάπη!

Ας ξεκινήσουμε με μια απλή ερώτηση : **Τι είναι αγάπη** ; Αν προσπαθήσουμε να την απαντήσουμε βασιζόμενοι σε κοινωνικές νόρμες, τότε μπορούμε να πούμε ότι αγάπη είναι **ένα συναίσθημα**, μια εσωτερική διαδικασία, η οποία μπορεί να συμβεί στον καθένα μας ή είναι μια κατάσταση στην οποία μπορεί να περιπέσουμε ίσως και χωρίς να το έχουμε επίγνωση. Επειδή ακριβώς η αγάπη είναι συναίσθημα, όπως όλα τα συναισθήματα, έτσι κι αυτή δεν μπορούμε να την εκτιμήσουμε κατευθείαν και η επιστημονική έρευνα συναντά δυσκολίες να την εξετάσει αντικειμενικά και λεπτομερώς.

Ενώ όμως δεν μπορούμε να μελετήσουμε την *ίδια την αγάπη*, μπορούμε να εξερευνήσουμε τις *αντιδράσεις, τις συμπεριφορές* κάποιου που λέει ότι αγαπά. Έτσι μπορούμε να πούμε ότι οι συμπεριφορές αγάπης τείνουν να αυξηθούν όταν ακολουθούνται από ευχαρίστηση και να μειωθούν όταν ακολουθούνται από πόνο, δυσαρέσκεια ή έλλειψη ενδυνάμωσης. Στην καθημερινή μας ζωή δεν βλέπουμε έτσι την έννοια της αγάπης, ίσως γιατί μάθαμε να τη δεχόμαστε ως «υπόθεση καρδιάς» και όχι ως ένα ερέθισμα. Όμως μέχρι στιγμής, τα δεδομένα που έχουμε ενδυναμώνουν την άποψη ότι η «κατάσταση αγάπης» επηρεάζεται όχι μόνο από εσωτερικούς παράγοντες αλλά και από εξωτερικά ερεθίσματα όπως επηρεάζονται και άλλες συνήθειες ή βιολογικές λειτουργίες (το φαγητό, η αναπνοή, η ομιλία). Φυσικά αν υιοθετήσουμε μια τέτοια άποψη, τότε ίσως να χάσουμε κάτι από τη μαγεία και το μυστήριο που περικλείει η έννοια της αγάπης, αλλά σίγουρα επιστημονικά κερδίζουμε πολλά, γιατί έτσι μπορούμε πολύ πιο εύκολα να την ερευνήσουμε.

Σε εργαστήρια, έχει μελετηθεί η αγάπη και οι εκδηλώσεις της (Margaret & Harry Harlow), πάνω σε πιθήκους κι έχει διαπιστωθεί ότι ένα νεογέννητο πιθηκάκι *προσκολλάται* στη μητέρα του, επειδή αυτή του παρέχει **ζεστασιά, φαγητό και συναίσθημα ασφάλειας**. Από τα τρία, η ζεστασιά, είναι το πιο σημαντικό γεγονός που συμβαίνει στις δύο πρώτες εβδομάδες της ζωής του και από κει και πέρα τη θέση της παίρνει το συναίσθημα της ασφάλειας. Στα πειράματα φάνηκε ότι ένα νεαρό πιθηκάκι είναι δυνατόν να προσκολληθεί σε οποιοδήποτε ζεστό «χνουδωτό» αντικείμενο σε περι-

πτωση που στερηθεί τη μητέρα τους. Οι ερευνητές βασιζόμενοι σε αυτά τα πειράματα, κατάφεραν να διακρίνουν πέντε «τύπους» αγάπης:

- ♥ **Η νηπιακή αγάπη:** η αγάπη του νηπίου προς τη μητέρα του ή οποιονδήποτε το ανατρέφει. Η επαφή με τη μητέρα, φαίνεται να δίνει στο νήπιο την εμπιστοσύνη που χρειάζεται για να ωριμάσει βιολογικά και συναισθηματικά. Επίσης του επιτρέπει να δομήσει τις αντιληπτικές προσδοκίες για τον κόσμο. Στα πειράματα, όταν αυτές οι προσδοκίες με βίαιο τρόπο δεν εκπληρώθηκαν, τα μικρά πιθηκάκια περιέπεσαν σε κατάθλιψη και σε κάποιες περιπτώσεις παρατηρήθηκε μέχρι και θάνατος.
- ♥ **Η αγάπη συνομηλίκων (peer love):** Η αγάπη που έχει ένα παιδί για παιδιά της ίδιας ηλικίας με αυτό. Τα πιθηκάκια που μεγάλωσαν χωρίς την αγάπη προς τους συνομηλίκους τους, ποτέ στην υπόλοιπη ζωή τους δεν ανέπτυξαν δεσμούς φιλίας και επιπλέον δεν ήξεραν πώς να ανταποκριθούν στις κοινωνικές καταστάσεις.
- ♥ **Η ετερόφυλη αγάπη:** η αγάπη που έχει ένας ενήλικας για κάποιον άλλο αντιθέτου φύλου. Αυτή απορρέει από την αγάπη προς τους συνομηλίκους και τα στερημένα πιθηκάκια δεν γνώριζαν πώς να σχηματίσουν συναισθηματικούς δεσμούς με άτομα αντιθέτου φύλου.
- ♥ **Η μητρική αγάπη:** η αγάπη της μητέρας προς το παιδί της.
- ♥ **Η πατρική αγάπη:** η αγάπη του πατέρα προς το παιδί του. Τόσο η μητρική όσο και η πατρική αγάπη επηρεάζονται πάρα πολύ από τις εμπειρίες των πρώτων χρόνων και από την σχέση που είχαν τα παιδιά με τους δικούς τους γονείς. Για το λόγο αυτό, είναι πολύ πιθανό οι γονείς που κακοποιούν τα παιδιά τους να έχουν κακοποιηθεί και οι ίδιοι στην παιδική τους ηλικία ή να ήταν κοινωνικά απομονωμένοι.

Μηλίσσης Πάρις
Καθηγητής 1^{ου} Λυκείου Ελευσίνας
Ειδικευμένος στην Σχολική Ψυχολογία

“. . . Περιμένοντας τις πυρκαγιές του καλοκαιριού”

συνέχεια από τη σελ. 11

να παίξει σοβαρό ρόλο στον τομέα της πρόληψης και της καταστολής των πυρκαγιών του καλοκαιριού.

Για παράδειγμα, οι υπεύθυνοι των Δήμων ή Κοινοτήτων μπορούν :

- ▶ Να εντείνουν τις προσπάθειές τους για τη δημιουργία σκουπιδότοπων με σύγχρονες προδιαγραφές, ώστε να υπάρξει καλύτερη διαχείριση των σκουπιδιών και αποτελεσματικότερη λήψη μέτρων αποφυγής των πυρκαγιών στους χώρους αυτούς, που κάθε καλοκαίρι είναι μόνιμη αιτία πρόκλησης πυρκαγιών.

- ▶ Να ενημερώσουν και να προσπαθήσουν να ευαισθητοποιήσουν του κατοίκους, με σκοπό την ανάπτυξη φιλοδασικού πνεύματος και τη δημιουργία οικολογικής συνείδησης.

- ▶ Να δραστηριοποιήσουν τους κατοίκους, ενθαρρύνοντας τη δημιουργία εθελοντικών ομάδων πυρασφάλειας, οι οποίες ύστερα από κάποια σχετική εκπαίδευση στις κατά τόπους Πυροσβεστικές Υπηρεσίες, να μπορούν να σταθούν αντιμέτωπες με τον πύρινο εφιάλτη και να μην τρέπονται σε άτακτη υποχώρηση μόλις αυτός πλησιάζει τα σπίτια τους, αλλά κυρίως να είναι σε θέση να βοηθήσουν το έργο των πυροσβεστών, που αναμφισβήτητα είναι δύσκολο, όταν δεν υπάρχει επάρκεια προσωπικού.

▶ Να πείσουν τους κατοίκους πως ακόμα και η συνεργασία τους με τους αρμόδιους φορείς στο έργο της αναδάσωσης καμένων εκτάσεων αποτελεί βοήθεια μέγιστης σημασίας.

Ο εφιάλτης των δασικών πυρκαγιών πρέπει να μας απασχολήσει όλους. Είναι πρόβλημα όλων μας.

Όταν το δάσος καίγεται, καίγεται η ίδια μας η πατρίδα.

Τα δάση που απέμειναν στη χώρα μας, είναι αισθητά περιορισμένα. Οι εναπομείναντες πνέυμονες πράσινου αδυνατούν να ισορροπήσουν την κατάσταση ακόμα και στις ίδιες τις δασικές περιοχές, πόσο μάλλον μακριά από αυτές.

Πρέπει να γίνει βίωμα σε όλους μας ότι η προστασία του δάσους είναι ταυτόσημη με την προστασία της φύσης και κατ' επέκταση της ίδιας μας της ζωής.

Ας ενεργοποιηθούμε, λοιπόν, όσο είναι νωρίς. Η Ελλάδα δεν πρέπει να χάσει άλλες εκτάσεις πράσινου, διότι έτσι θα λιγοστεύουν και άλλες ανάσες ζωής της.

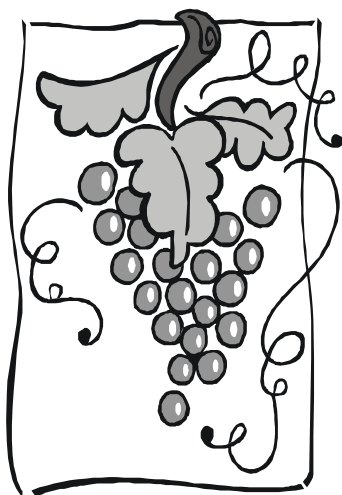
Ας μην ξεχνάμε ποτέ πως το δάσος δεν είναι μόνο δέντρα ή μια έκταση με δέντρα και θάμνους. Πρόκειται για ένα ζωντανό βιοσύστημα και η αξία του είναι ανυπολόγιστη.

Το δάσος είναι ζωή. ΕΙΜΑΣΤΕ ΕΜΕΙΣ.

Του Επιπυραγού Κων/νου Ν. Βουνάση

Ο Οίνος...

ποιότητα ζωής

Με τη σειρά μας έχουμε και εμείς να γράψουμε λίγα λόγια για τον ιστορικό τοπικό οίνο που παράγεται στην περιοχή μας με τις βασικές ποικιλίες Σαββατιανό και Ροδίτης.

Οι αμπελουργικές περιοχές αυτές, είναι των Μεγάρων και φυσικά η αρχαία περιοχή της Οινόης που πήρε την ονομασία της από την μεγάλη αμπελουργική ζώνη που υπάρχει εκεί.

Εκεί παράγεται η λευκή ποικιλία «Σαββατιανό» και είναι κατ' ουσία η μόνη ποικιλία που καλλιεργείται στην ζώνη μας με μεγάλη απόδοση και έντονη γεύση. Στις αμπελουργικές αυτές περιοχές ανέκαθεν δέσποζαν οι ποικιλίες Σαββατιανό και Ροδίτης που είναι κατάλληλες για την παραδοσιακή ρετσίνα η οποία επικρατούσε πριν από δύο δεκαετίες στην Ελλάδα. Ενώ η τάση αυτή υποχώρησε, εξακολουθεί να έχει μεγάλο αριθμό οπαδών.

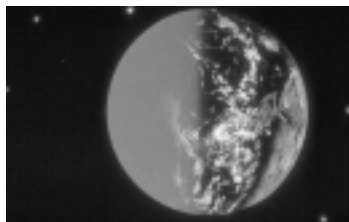
Το Σαββατιανό είναι παραγωγική και ανθεκτική ποικιλία με αποτέλεσμα να έχει ιδιαίτερα πρόσφορο έδαφος σε πολλές γειτονικές περιοχές : Μεσόγεια, Κορωπί, Παλλήνη, Παιανία.

Το κρασί που προέρχεται από την ποικιλία αυτή ανάλογα με την περιοχή καλλιέργειας είναι κυμαινόμενο σε αλκολικό τίτλο και ολική οξύτητα. Γι' αυτό επειδή οι περισσότεροι από εμάς έχουμε την αγάπη και την όρεξη να ασχολούμεθα με την κατασκευή κρασιού πρέπει να ξέρουμε ότι το “μεγάλο κρασί” δεν είναι θέμα παράδοσής μας ή κληρονομιάς.

Το “μεγάλο κρασί” το φτιάχνουν άνθρωποι πλούσιοι σε ευαισθησίες και οράματα. Η τεχνολογία έρχεται μετά και απλώς βοηθάει. Και όπως είπε κάποτε ένας μεγάλος ποιητής **«ΟΛΟ ΤΟ ΣΥΜΠΑΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΣΕ ΕΝΑ ΠΟΤΗΡΙ ΚΡΑΣΙ»**. Ίσως δεν θα μάθουμε ποτέ με ποιιά έννοια το είπε αυτό αφού οι ποιητές δεν γράφουν για να είναι κατανοητοί.

Κλείνοντας έχουμε να πούμε ότι θα χαρούμε να έρθετε σε επαφή με τον σύλλογό μας για να ανταλλάξουμε σκέψεις και γνώσεις για θέματα της περιοχής μας.

Ι.Δ.Η.

αστροφυσική

ΑΝΑΖΗΤΩΝΤΑΣ ΑΛΛΟΥΣ ΠΛΑΝΗΤΕΣ

Τον άνθρωπο τον απασχολεί το ερώτημα του αν υπάρχουν πολιτισμοί παρόμοιοι με τον δικό μας στο σύμπαν. Το ερώτημα αυτό οδηγεί τους αστρονόμους στην αναζήτηση πλανητών σε μακρινά ηλιακά συστήματα. Από τεχνολογική άποψη, η αναζήτηση αυτή είναι ένα εξαιρετικά δύσκολο πρόβλημα.

Όσο πιο μεγάλο είναι ένα ουράνιο αντικείμενο και όσο πιο κοντά βρίσκεται στη γη, τόσο πιο λαμπρό είναι. Καθώς οι πλανήτες είναι σώματα με σχετικά μικρές διαστάσεις, η ανακάλυψή τους σχετίζεται άμεσα με την μελέτη των αστερών γύρω από τους οποίους περιστρέφονται. Οι πλανήτες όμως είναι πολύ μικρότεροι από τους συνοδούς τους αστέρες και όσο πιο μακριά από αυτούς βρίσκονται τόσο πιο αμυδροί είναι. Από την άλλη πλευρά πλανήτες που βρίσκονται πολύ κοντά σε αστέρες δεν μπορούν να διακριθούν εύκολα πάνω από το φωτεινό αστρικό υπόβαθρο. Για παράδειγμα ένα παρατηρητής που θα βρισκόταν σε απόσταση 25 έτη φωτός* από το ηλιακό μας σύστημα, θα διέκρινε το Δία σαν το λαμπρότερο πλανήτη. Ο Δίας θα ήταν όμως 180 εκατομμύρια φορές αμυδρότερος από τον Ήλιο μας.

Τον Οκτώβριο του 1995 σε ένα Διεθνές Συνέδριο στη Φλωρεντία, δύο Ελβετοί αστρονόμοι παρουσίασαν την πρώτη ανακάλυψη ενός πλανήτη σε ένα άλλο ηλιακό σύστημα. Η τεχνική που χρησιμοποίησαν στηρίζεται στο φαινόμενο Doppler. Με βάση το φαινόμενο αυτό η ταχύτητα ενός ουράνιου αντικειμένου προκαλεί μετατόπιση στην παρατηρούμενη από τη Γη

ακτινοβολία. Η τεχνική αυτή εφαρμόστηκε στον αστέρα 51 Pegasi (Πήγασου) που βρίσκεται σε απόσταση 42 έτη φωτός* από τη Γη. Η τροχιά του αστέρα παρουσιάζει μικρές μετατοπίσεις με ταχύτητα 60 μέτρων το δευτερόλεπτο, κάθε 4,2 ημέρες. Ο Ήλιος μας παρουσιάζει παρόμοιες ταλαντώσεις στην τροχιά του λόγω των πλανητών και κυρίως του Δία.

Ο πλανήτης που ανακαλύφθηκε γύρω από τον αστέρα 51 Pegasi (Πήγασου) είναι πολύ διαφορετικός από τον δικό μας. Είναι ένας αέριος πλανήτης με μάζα πολύ μεγαλύτερη από αυτήν της Γης. Καθώς βρίσκεται πολύ κοντά στον αστέρα 51 Pegasi (Πήγασου) η θερμοκρασία της επιφάνειάς του είναι πολύ μεγάλη με αποτέλεσμα ζωή με τη μορφή τη δική μας να μην αναμένεται να υπάρχει.

Όμως αυτή η ανακάλυψη των Ελβετών αστρονόμων άνοιξε νέους ορίζοντες στην εξερεύνηση του διαστήματος. Από το 1995 μέχρι σήμερα περισσότεροι από 20 πλανήτες έχουν ανακαλυφθεί γύρω από μακρινούς αστέρες. Η εμπειριστατωμένη μελέτη του συνεχίζεται σε καθημερινή βάση.

*** Ένα έτος φωτός είναι η απόσταση που διανύει το φως σε χρονικό διάστημα ενός έτους.**

Του Μιχάλη Μαθιουδάκη

Λέκτορα Αστροφυσικής
στο Πανεπιστήμιο "Queen's Belfast"
Μέλος του συλλόγου μας

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΓΑΡΩΝ ΚΑΙ ΓΑΛΑΜΙΝΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΝΕΟΤΗΤΟΣ ΚΑΙ ΚΑΤΗΧΗΣΕΩΣ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Ο Μητροπολίτης Μεγάρων και Σαλαμίνος Βαρθολομαίος και Πρόεδρος της Εκκλησιαστικής Επιτροπής Νεότητος και Κατηχήσεως έχει την τιμή να Σας προσκαλέσει στην 7^η **ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΕΟΡΤΗ ΝΕΟΤΗΤΟΣ 2000**, που θα γίνει την **ΚΥΡΙΑΚΗ 2 ΙΟΥΛΙΟΥ 2000** στην πλατεία «Χορευταρά» στα Μέγαρα, στις 7 το απόγευμα, με συνδιοργανωτή το **ΔΗΜΟ ΜΕΓΑΡΕΩΝ**.

Η εκκλησιαστική αυτή εκδήλωση πραγματοποιείται με την ευθύνη, την καθοδήγηση και το συντονισμό του Γραφείου Νεότητος και Κατηχήσεως της Ιεράς Μητροπόλεως Μεγάρων και Σαλαμίνος από τα παιδιά και τους νέους των λειτουργικών ομάδων του Εκκλησιαστικού Πνευματικού Κέντρου Μεγάρων και θα περιλαμβάνει ποικίλες ενότητες, όπως ψαλτική, χορωδιακή, θεατρική και ζωγραφική.

Το δάσος είναι ζωνή

5^η ΙΟΥΝΙΟΥ: ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ

ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΣΕ ΤΟ !